

lige henlagt til våbenarsenalet, og der skulle efter det for kommissionen oplyste ikke være noget til hinder for, at produktionen af ammunition overgår til ammunitionarsenalet. Det har indenfor kommissionen været overvejet, om ikke søartilleriets øvrige funktioner kunne overgå til forsvarets krigsmaterielforvaltning, eventuelt således at der inden for denne oprettes en særlig sektion til løsning af de specielle opgaver, som nu varetages af søartilleriet, men kommissionen ser sig ikke i stand til på det i øjeblikket foreliggende grundlag at tage endelig stilling til dette spørgsmål.

Hvad endelig angår materielintendanturen, bemærkes, at den produktion, der foregår i denne institution, kun er underordnet i forhold til dens øvrige funktioner, således at dens henførelse til virksomhederne under pkt. a) ikke er stemmende med de for en sådan placering opstillede kriterier.

Med hensyn til de under pkt. b) omtalte anskaffende myndigheder, synes det naturligt at skelne mellem dem, der har til opgave at anskaffe krigsmateriel, og dem, hvem anskaffelsen af beklædning, inventar og forbrugsgods påhviler. Disse myndigheders naturlige stilling overfor forsvarets fabriksvirksomheder og andre leverandører er den samme som køberens overfor sælgeren — forbrugerens overfor leverandøren. Den under pkt. e) foran omtalte inspicerende og kontrollerende virksomhed (materielinspektionen) er af en sådan karakter, at det er logisk og naturligt at lade den udøve af de samme korps, hvem den anskaffende myndighed er overdraget. Selv om der kan anføres visse praktiske synspunkter, som taler for at lade de inspicerende og kontrollerende opgaver løse af et organ, der har den samme chef som den pågældende producerende institution, må en sådan ordning anses for principielt uheldig og stridende mod forudsætningen for, at en kontrol er betryggende for den, på hvis vegne den udøves.

Ud fra de nævnte synspunkter foreslår kommissionen, at der, fælles for alle 3 værn, oprettes:

- 1) Et organ, der benævnes „forsvarets krigsmaterielforvaltning“, hvis opgave bliver konstruktion og anskaffelse af krigsmateriel samt inspektion hos de brugende myndigheder. Under denne forvaltning hører desuden sådanne værksteder, bortset fra lokalværksteder, der ikke er udskilt som selvstændige fabrikker, såsom værksteder for reparation af våben og udrustning m. v. samt af motorkøretøjer; desuden prøveanstalter og visse værksteder for forsøg.
- 2) En intendantur for beklædning, inventar og forbrugsgods (forsvarets materielintendantur), hvis opgave bliver konstruktion og anskaffelse af det nævnte materiel samt inspektion hos dette materiels brugende myndigheder. Under denne intendantur henføres de virksomheder, som nu er henlagt under hærens materielintendantur og søværnets intendantur med de hertil knyttede skrædderværksteder, konfektionsfabrik, inventardepoter og vaskerier.

Med hensyn til de under pkt. c) foran omtalte myndigheder for anskaffelse af udpræget specielt materiel og de under pkt. d) nævnte serviceværksteder for de taktiske afdelinger bemærkes følgende:

Foruden det krigsmateriel, hvor kontrollen (materielinspektionen) er henlagt til den for de 3 værn fælles forvaltning af krigsmateriel, vil værnene som hidtil have anvendelse for materiel, hvis tilvejebringelse foregår ved de taktiske afdelinger. De lokale værksteder må derfor principielt opretholdes, og de bør vedvarende sortere under de pågældende kommandomyndigheder, der ved disse værksteder kan iværksætte den for materiellets forsvarlige opretholdelse nødvendige reparationsvirksomhed. Herudover er der i en vis ud-